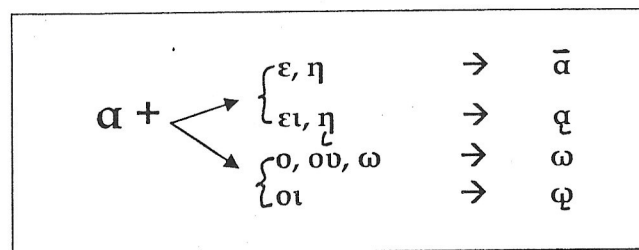

Συνηρημένα ρήματα σε - άω (τιμάω, τιμω) Ενεργητική Φωνή

	ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ
ΕΝΕΣΤΩ ΤΑΣ	(τιμάω) τιμῶ (τιμάεις) τιμάς (τιμάει) τιμᾷ (τιμάομεν) τιμῶμεν (τιμάετε) τιμάτε (τιμάουσιν) τιμῶσι(ν)	(τιμάω) τιμῶ (τιμάης) τιμάς (τιμάῃ) τιμᾷ (τιμάωμεν) τιμῶμεν (τιμάητε) τιμάτε (τιμάωσιν) τιμῶσι(ν)	(τιμάοιμι) τιμῶμι ¹ (τιμάοις) τιμῶς ² (τιμάοι) τιμῶ ³ (τιμάοιμεν) τιμῶμεν (τιμάοιτε) τιμῶτε (τιμάοιεν) τιμῶεν	----- (τίμαε) τίμα (τίμαέτω) τίμάτω ----- (τιμάετε) τιμάτε (τιμάοντων)/τιμώντων & (τιμάέτωσαν) τίμάτωσαν	(τιμάεν) τιμᾶν
					ΜΕΤΟΧΗ
					(τιμάων) τιμών, (τιμάουσα) τιμῶσα, (τιμάον) τιμών
ΠΑΡΑΤΑ ΤΙΚΟΣ	(ἔτιμαον) ἔτιμων (ἔτιμαες) ἔτιμας (ἔτιμαε) ἔτιμα (ἔτιμάομεν) ἔτιμῶμεν (ἔτιμάετε) ἔτιμάτε (ἔτιμαον) ἔτιμων				

Comment: ΠΡΟΣΟΧΗ!
Χωρίς υπογεγραμμένη διότι
προέρχεται από αρχαιότερη
κατάληξη -εεν.

Συναιρέσεις

¹ & τιμῶην

² & τιμῶης

³ & τιμῶη

Συνηρημένα ρήματα σε -άω (τιμάομαι, τιμῶμαι) Μέση Φωνή

	ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ
ΕΝΕΣΤΩ ΤΑΣ	(τιμάομαι) τιμῶμαι (τιμάει) τιμᾷ (τιμάεται) τιμάται (τιμάομεθα) τιμώμεθα (τιμάεσθε) τιμάσθε (τιμᾶνται) τιμῶνται	(τιμάωμαι) τιμῶμαι (τιμάη) τιμᾷ (τιμάηται) τιμάται (τιμάομεθα) τιμώμεθα (τιμάοσθε) τιμάσθε (τιμᾶνται) τιμῶνται	(τιμαοίμην) τιμῶμην (τιμάοιο) τιμῶο (τιμάοιτο) τιμῶτο (τιμάοιμεθα) τιμῶμεθα (τιμάοισθε) τιμῶσθε (τιμάοιντο) τιμῶντο	----- (τιμάου) τιμῶ (τιμάεσθω) τιμάσθω ----- (τιμάεσθε) τιμάσθε (τιμάεσθων)/τιμάσθων & (τιμάεσθωσαν) τιμάσθωσαν	(τιμάεσθαι) τιμάσθαι
					ΜΕΤΟΧΗ (τιμάομενος) τιμώμενος, (τιμασμένη) τιμωμένη, (τιμαόμενον) τιμώμενον
ΠΑΡΑΤΑ ΤΙΚΟΣ	(ἐτιμαόμην) ἐτιμῶμην (ἐτιμάου) ἐτιμῶ (ἐτιμάετο) ἐτιμᾶτο (ἐτιμαόμεθα) ἐτιμώμεθα (ἐτιμάεσθε) ἐτιμάσθε (ἐτιμάοντο) ἐτιμῶντο				

Παρατηρήσεις στα συνηρημένα σε -άω:

Α) Τα συνηρημένα σε -άω σχηματίζουν τους υπόλοιπους χρόνους όπως τα υπόλοιπα φωνηεντόληκτα, αφού πρώτα τρέψουν το χαρακτήρα -α σε -η. (π.χ. τιμάω, τιμῶ → τιμήσω)

Εξαιρεση: Όσα πριν από το χαρακτήρα -α- έχουν -ε-, -ι- ή -ρ-, διατηρούν το -α- και στους υπόλοιπους χρόνους (π.χ. ἀνιῶ → ἀνιάσω, ἡνιάσα).

Β) Τα ρήματα ζῶ, πεινῶ, διψῶ, χρῶμαι έχουν χρονικό χαρακτήρα -η- και όχι -α-. Κλίνονται κατά τα εις -ας, αλλά έχουν -η- και -η-, όπου τα ρήματα σε -άω έχουν -α- και -α- αντίστοιχα.

(Π.χ. ζῶ, ζῆς, ζῆ, ζῶμεν, ζῆτε, ζῶσι.)